

تجمع اعتراضی معلولان در چند شهر کشور

جمعی از افراد دارای معلولیت صبح دیروز (یکشنبه ۲۲ مرداد) در اعتراض به عدم اجرای ماده ۲۷ قانون حمایت از معلولان در شهرهای مشهد، سمنجان، کرمانشاه، قم، اردبیل، اصفهان، بروجرد، کرمان و... مقابل ادارات کل بهزیستی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، بر اساس ماده ۲۷ قانون حمایت از حقوق معلولان، دولت مکلف است کمک هزینه معیشت افراد دارای معلولیت بسیار شدید یا شدید فاقد شغل و درآمد را به میزان حداقل دستمزد سالانه تعیین و اعتبارات لازم را در قوانین بودجه سنواتی کشور منظور کند. افرادی دارای معلولیت به عدم اجرای قانون حمایت از حقوق معلولان مصوب سال ۹۶ معترض هستند. دولت در قانون بودجه امسال، ردیف اعتباری مخصوص این قانون را حذف کرد.

کارگران شرکت کارتین ایران تجمع اعتراضی برگزار کردند

کارگران شرکت کارتین ایران در اعتراض به عدم دریافت به موقع حقوق در محل کار خود تجمع کردند. یکی از اعضای شورای اسلامی کار این شرکت در گفت و گو با ایلنا درباره دلیل تجمع کارگران تولیدوفنی این کارخانه در روز یکشنبه گفت: کارگران به نادرید گرفتن قانون کار و عرف کارخانه اعتراض دارند. وی می گوید: کارفرمای جدید سختی کار کارگران را به رسمیت نمی شناسد در حالی که شرکت کارتین ایران بیش از ۶۰ سال قدمت دارد و از ابتدا کارگران این کارخانه مشمول قانون سخت و زیان آور بودند. به گفته این فعال کارگری، در حالی از حذف سختی کار کارگران صحبت می شود که هیچ تغییری در کارخانه اتفاق نیفتاده است. کارگاهها مانند قبل هستند. به روز رسانی نشده اند و آلاینده‌های محیط به همان روال سابق ادامه دارد. وی با اشاره به نادرید گرفتن عرف کارگاه، سوسی کارفرما گفت: پیش از این کارگران قبل از آغاز تعطیلات تابستانی، نیمی از عیدی خود را دریافت می کردند. امسال کارفرمایان مبلغ را پرداخت نکرده است. طبق قانون کار، عرف کارگاه جز قوانین به حساب می آید و کارفرمایان می توانند بدون رضایت کارگران آن را تغییر دهد. این عضو شورای اسلامی کار همچنین گفت: طرح طبقه بندی مشاغل هر چهار سال یک بار به روز رسانی می شود، در حالی که موعه بازنگری این طرح سال گذشته و با وجود درخواست کارگران برای به روز رسانی، هنوز پاسخی نگرفتیم.

تجمع کارگران مخابرات روستایی در چند استان کشور

روز گذشته، کارگران مخابرات روستایی در استان های خوزستان، البرستان و خراسان رضوی مقابل استانداری هاتجمع کردند. به گزارش ایلنا، نمایندگان این کارگران می گویند: کارگران مخابرات روستایی طبق ماده ۸۳ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت، بخشنامه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و رأی هیأت تخصصی دیوان عدالت اداری دارای قرار داد دائم شده و به استخدام شرکت مخابرات ایران درآمده اند ولی بسا این حال هنوز از تبعیضات در خصوص حقوق و مزایای رنج می برند. آنها در بیان مطالبات خود گفتند: رف تبعیض در نظام پرداخت حقوق بین کارکنان شهری و روستایی، اصلاح تاریخ شمولیت پایه سنوات و طرح طبقه بندی کارگران از زمان خصوصی سازی شرکت مخابرات ایران طبق رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، نظم بخشی به مسأله پرداخت حقوق در آخر هر ماه، رفع مشکلات بیمه تکمیلی و نه نهایت برابری در شرایط و مزایای شغلی از جمله مطالبات ماست. کارگران از استانداران درخواست دارند به مسأله ورود کرده و در جهت رفع تبعیض اقدام کنند.

تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در برخی از شهرهای کشور

بازنشستگان تامین اجتماعی در برخی شهرها از جمله اهواز، شوش، هفت تپه و کرمانشاه تجمه مقابل ادارات تامین اجتماعی این شهرها، خواستار توجه به مطالبات صنفی خود شدند. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان که خواستار اجرای صحیح ماده ۹۶ و ۱۱۱ قانون تامین اجتماعی و ترمیم مستمری های خود هستند، می گویند: افزایش ۲۱ و ۲۷ درصدی مستمری هاغیر قانونی ست و باید حقوق هابر اساس تورم سبد معیشت افزایش یابد. این بازنشستگان خواستار بهبود شرایط معیشتی ارائه خدمات درمانی رایگان و پرداخت بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی شدند و اعلام کردند با این حقوق دریافتی نمی شود زندگی کرد.

راه حل چانه زنی برای افزایش دستمزد با کارفرما؛ در کوران زندگی سخت کارگری راهنمایی کارگران به ناکجا آباد اخراج

زهرا معرفت

داد که کاهش توان تشکل های صنفی در کشور باعث ضعف کارگران در دستیابی به حقوقشان شده است. این پژوهش در حالت کلی، ضعف تشکل ها را در چند محور کلیدی خلاصه کرده است: اولین محور، ضعف امنیت و مصونیت نمایندگی است که برآمده از عللی مانند عدم تمدید قرار داد کاری نمایندگان شجاع و مطالبه گر، کاهش توان چانه زنی کارگران در سطوح کارگاهی، منطقه ای و ملی، ترکیب معیوب اعضاء شورای عالی کار و وابستگی و عدم استقلال تشکل های کارگری است.

محور دوم این پژوهش «بحران نمایندگی تشکل های کارگری» است به این شکل که تضعیف سه جانبه گرایی به ضرر نماینده های تشکل های کارگری، گسترش کارگران فصلی و موقت و گسترش بخش غیر رسمی اقتصاد کشور موجب شده تا بسیاری از کارگران در ایران بدون داشتن چتر حمایتی از سوی تشکل ها باشند. به عبارتی تشکل های کارگری از بسیاری از کارگران نمایندگی نمی کنند و این وضعیت که همان «بحران نمایندگی» است به معنای افت «قدرت سازمانی - تشکیلاتی تشکل های کارگری» است.

در این گزارش، محورهای سوم و چهارم ضعف تشکل های کارگری، به فقدان «امنیت در بازار کار» و «امنیت در باز تولید مهارت» مربوط است که موجب شده تشکل های کارگری در سطح بازار کار و به شیوه ای عمودی، فاقد قدرت چانه زنی موثر برای تغییر بنیادین مناسبات کار باشند.

گذشته از گزارش های پژوهشی که معمولا مقامات کشور وقتی برای مطالعه آنها ندارد، کافی ست سخنان وزیر کار را در کنار آمار بالای اعتراضات کارگری به معوقات مزدی قرار دهیم تا نسبت به اشراف جناب وزیر در باره اوضاع فعلی روابط کار پوی ببریم.

حقوق نمی دهند،

چانه زنی برای افزایش پیشکش

مطابق آمار، طی چند سال اخیر عمده ترین موضوع شکایات در مراجع تشخیص و حل اختلاف، معوقات مزدی بوده و طی ۵ ماهی که از ابتدای سال گذشته، تعداد قابل توجهی از اعتراضات کارگری با محوریت این موضوع اتفاق افتاده که از آن جمله می توان به معوقات مزدی کارگران فضای سبز شهرداری زاهدان، کارگران کارخانه شکر شرکت کمپاین سازی سهند تبریز، کارگران سیمان آباد، کارگران شهرداری ابرانشهر، کارگران پارس پامچال، کارگران جایگاه های CNG شهرستان شوش، کارگران دارو گر، کارگران پیمانکاری شهرداری ایلام، کارگران راه آهن زنجان، کارگران معدن

اصلائی: با توجه به عدم وجود امنیت شغلی و تعداد بالای بیکاران در جامعه، کارگران نمی توانند مقابل کارفرما ایستند و بگویند چون ما کارگر فنی و باتجربه هستیم، حقوقمان را افزایش دهید

این دست اظهارات عجیب و غریب که هر چند وقت یک بار از زبان مسئولان شنیده می شود البته حاوی پیامی تلخ است مبنی بر اینکه چنین مقاماتی کوچکترین اشرافی بر مسائل موجود در جامعه ندارند چرا که در همین روزهای گذشته، مرکز پژوهش های مجلس در گزارشی هشدار

گفت و گو

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری:

اطلاعات وزیر کار درباره میزان پوشش بیمه ای مردم، نادرست است

چند روز پیش وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در افتتاحیه یکی از بیمارستان های ملکی سازمان تامین اجتماعی در رشت اظهار نظری درباره وضعیت پوشش بیمه ای مردم ایران گفت که بالغ بر ۹۹ درصد جامعه ایرانی تحت پوشش بیمه فراگیر هستند و افراد فاقد پوشش بیمه درمانی، خودشان تمایلی برای بیمه ندارند.

«حسن صادقی» رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری در این باره به ایلنا گفت: اظهارات اخیر صولت مرتضوی عجیب است. احساس می کنم منظور وی این بوده که ۹۹ درصد جامعه ایرانی باید مشمول چتر بیمه و انواع خدمات درمانی و بازنشستگی آن باشند. اگر منظور وی این بوده، قطعاً نادرست است. به استناد اصل ۲۹ قانون اساسی آحاد مردم باید بیمه شوند و دولت در این زمینه تکلیف حاکمیتی دارد.

وی افزود: در این میان اگر منظور وزیر کار این بوده که هم اکنون ۹۹ درصد مردم ایران تحت انواع پوشش های بیمه درمانی و بازنشستگی هستند، باید بگویم این اظهار نظر نادرست و غیر علمی است. ما فقط در حوزه سازمان تامین اجتماعی، به استناد برآوردها و اعتراف خود این سازمان حداقل ۴ میلیون نفر کارگر بیمه نشده غیر رسمی داریم که بیمه نشدن آنها مصداق «فرار بیمه ای» است. این چهار میلیون و به تبع آنها خانواده هایشان، زیر چتر هیچ بیمه ای نیستند. به طور طبیعی، این جمعیت چهار میلیون نفری به همراه خانواده ممکن است بیش از ۱۲ درصد جامعه باشد.

صادقی اظهار کرد: از وزیر کاری می خواهیم که آمار ندهند و به آمارهای زیرمجموعه ها رجوع کنند. مابه جز صندوق کشوری و لشگری و مشمولین آنها که کارکنان دولتی و نظامی هستند، در سایر صندوق هایزن چنین وضعیتی داریم. برای مثال وضعیت بیمه ای در حوزه صندوق روستایی از نظر پوشش بدتر از صندوق تامین اجتماعی است. بخش قابل توجهی از جمعیت روستایی کشور نیز به همین

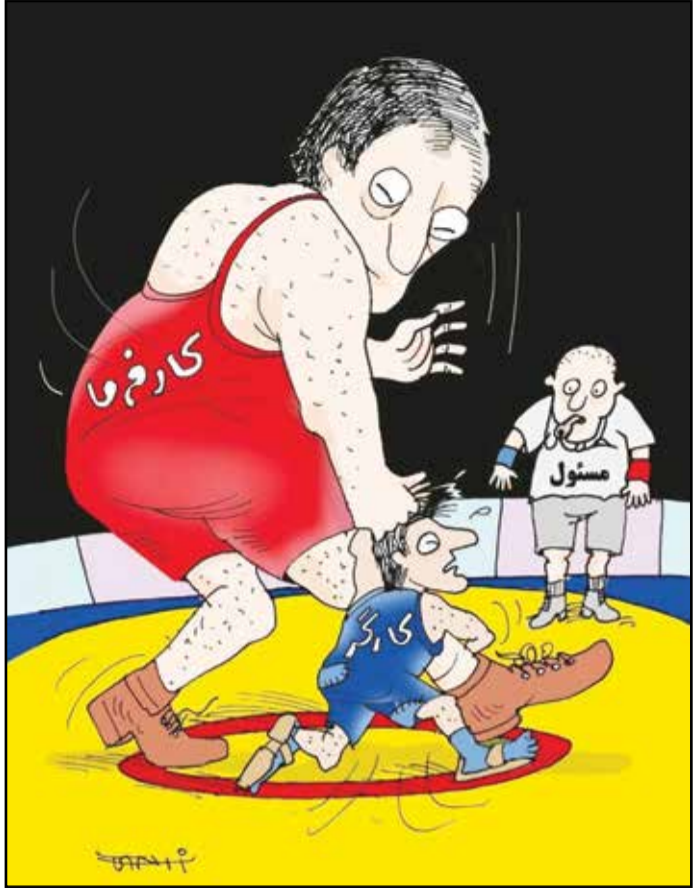
داده که کاهش توان تشکل های صنفی در کشور باعث ضعف کارگران در دستیابی به حقوقشان شده است. این پژوهش در حالت کلی، ضعف تشکل ها را در چند محور کلیدی خلاصه کرده است: اولین محور، ضعف امنیت و مصونیت نمایندگی است که برآمده از عللی مانند عدم تمدید قرار داد کاری نمایندگان شجاع و مطالبه گر، کاهش توان چانه زنی کارگران در سطوح کارگاهی، منطقه ای و ملی، ترکیب معیوب اعضاء شورای عالی کار و وابستگی و عدم استقلال تشکل های کارگری است.

محور دوم این پژوهش «بحران نمایندگی تشکل های کارگری» است به این شکل که تضعیف سه جانبه گرایی به ضرر نماینده های تشکل های کارگری، گسترش کارگران فصلی و موقت و گسترش بخش غیر رسمی اقتصاد کشور موجب شده تا بسیاری از کارگران در ایران بدون داشتن چتر حمایتی از سوی تشکل ها باشند. به عبارتی تشکل های کارگری از بسیاری از کارگران نمایندگی نمی کنند و این وضعیت که همان «بحران نمایندگی» است به معنای افت «قدرت سازمانی - تشکیلاتی تشکل های کارگری» است.

در این گزارش، محورهای سوم و چهارم ضعف تشکل های کارگری، به فقدان «امنیت در بازار کار» و «امنیت در باز تولید مهارت» مربوط است که موجب شده تشکل های کارگری در سطح بازار کار و به شیوه ای عمودی، فاقد قدرت چانه زنی موثر برای تغییر بنیادین مناسبات کار باشند. گذشته از گزارش های پژوهشی که معمولا مقامات کشور وقتی برای مطالعه آنها ندارد، کافی ست سخنان وزیر کار را در کنار آمار بالای اعتراضات کارگری به معوقات مزدی قرار دهیم تا نسبت به اشراف جناب وزیر در باره اوضاع فعلی روابط کار پوی ببریم.

توقع از وزیر، اجرای قانون است نه ارائه راه حل های غیر مسئولانه

«علی اصلائی» عضو هیأت رئیسه کانون هماتگی شوراهای اسلامی کار استان البرز، در واکنش به صحبت های وزیر کاری می گوید: توقع ما از وزیر کار اجرای قانون است، نه ارائه چنین راه حل هایی! قانون می گوید حقوق باید مطابق با نرخ تورم و سبد معیشت تعیین شود که امسال هیچ کدام از این دو مولفه، معیار تعیین حداقل حقوق قرار نگرفت و دستمزد کارگران بسیار کمتر از آنچه که باید تعیین شد.

بهداشت محیط در کارخانه ها اجرا نمی شود و تشکلی مثل شورای اسلامی کار هم نمی تواند کارفرما را اودار به اجرای این مواد قانونی کند. عضو هیأت رئیسه کانون هماتگی شوراهای اسلامی کار می پرسند: وقتی چنین وضعی بر کارگاهها حاکم است و یک قانون وضعی بر حقوق کارگران را از کارفرما بگیرد، چه توقعی از کارگرانی که قرار داد یک ماهه و نهایتا یک ساله دارند، می توان داشت؟

تهدید به اخراج:

پاسخ نهایی چانه زنی مزدی

نگاهی به فرجام اعتراضات کارگران منطقه ویژه پارس جنوبی با موضوع تلاش برای افزایش دستمزد کارگران، هنوز از یادها نرفته است؛ زمانی که کارگران در اعتراض به ساعات کاری و میزان پایین دستمزدشان چند روزی دست از کار کشیدند. در کوران همین اعتراضات، مدیر عامل این منطقه ویژه راه حل مشکل را اخراج کارگران دانست و گفت: «کارگران معترض را اخراج می کنیم و جایشان نیروی جدید می آوریم». چهار هزار کارگر برای افزایش دستمزد چانه زنی کردند و هم اعتراض اما جوابشان یک چیز بود: اخراج. آنها هنوز هم در همان شرایط، با همان سختی و همان دستمزد، کار می کنند و هیچ قدرتی برای چانه زنی ندارند. اگر آن طور که آقای وزیر می گوید، کارگران می توانستند با توانمندی هایشان بر سر افزایش حداقل حقوق چانه بزنند، امروز بیش از نیمی از کارگران که بخشی از آنها اتفاقا نیروی کار تحصیل کرده هستند، حداقل بگیر نبودند.

اخراج و عدم تمدید قرار داد بی دربی کارگران و نمایندگان کارگری به جرم پیگیری حقوق صنفی، از دلایلی است که نشان از نتایج چانه زنی با کارفرما از سوی کارگران دارد

اصلائی ادامه می دهد: وقتی شورای عالی کار، تشکل های کارگری و هیأت های تشخیص و حل اختلاف نمی توانند حقوق کارگران را زنده کنند، چگونه وزیر کار از قدرت چانه زنی کارگران برای افزایش حقوقشان می گوید؟ بااستناد به منابع رسمی، چیزی حدود ۶ تا ۷ میلیون کارگر غیر رسمی وجود دارد و این نشان می دهد که کارگران بسیاری حتی از حداقل حقوق تعیین شده شورای عالی کار نیز محروم هستند و هیچ کدام از مراجع قانونی نتوانسته اند برای آنها کاری کنند.

او می گوید: با توجه به عدم وجود امنیت شغلی و تعداد بالای بیکاران در جامعه، کارگران نمی توانند مقابل کارفرما ایستند و بگویند چون ما کارگر فنی و باتجربه هستیم، حقوقمان را افزایش دهید! کارگران بعد از کوچکترین اعتراضی به راحتی اخراج می شوند و جای آنها کارگر دیگری می آید.

به گفته وی، حتی تشکل های قانونی کارگری هم توان ایستادن مقابل کارفرما ندارند. بسیاری از مواد قانونی مثل طرح طبقه بندی مشاغل، پرداخت بهره روری و مواد مربوط به ایمنی و

کند، نه تنها ضرر نمی کند بلکه باعث خدمت بهتر به مردم و عدم زیان رساندن به آحاد جامعه می شود.

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری با اشاره به اینکه شاید منظور مرتضوی، پوشش بیمه طرح بیمه سلامت بوده، تصریح کرد: حتی اگر منظور بحث بیمه سلامت بوده، باز این طرح بیمه نیز پوشش ۹۹ درصدی ندارد و مسئولان ذی ربط آن از این مسأله مطلع هستند. ضمنا پوشش این طرح در زمینه بیمه ضعیف تر از سایر بیمه های درمانی است و این در حالی است که دست کم در ارتباط با کارگران، قانون الزام این مسأله را با استعانت از قانون اساسی و اصل ۲۹ مطرح می کند که ارائه خدمات درمانی رایگان الزام است.

صادقی افزود: امروزه به وضوح می بینیم که نه در حوزه خدمات درمان و نه در حوزه دارو، چیزی به نام درمان رایگان به ویژه برای مشمولان بیمه سلامت وجود ندارد و حجم پرداخت از جیب، در خدمات درمان و خرید دارو با قیمت آزاد چنان زیاد است که گویی بیمه ای وجود ندارد دولت باید برای آحاد مردم درمان رایگان فراهم کند و از فروش انبوه دارو به قیمت آزاد جلوگیری به عمل آورد اما مادام که چنین چیزی وجود ندارد، نمی توان ادعای پوشش بیمه ای سراسری داشته باشد.

صادقی در پاسخ به اظهار نظر دیگر وزیر کار که گفته بود «تنها کسانی که تمایل به بیمه شدن ندارند اکنون مشمول چتر بیمه درمانی نیستند»، اضافه کرد: وقتی مجلس تصویب کرده که بازرسین وزارت کار و تامین اجتماعی حق ورود به کارگاه بدون تقاضا و طرح شکایت کارگر را ندارند، چگونه ادعای پوشش سراسری بیمه مطرح می کنند. ۴.۵ میلیون نفر بدون بیمه در کشور ما که عمدتا کارگران غیر رسمی و زیرزمینی هستند، خودشان نمی خواهند بیمه شوند یا کارفرماهایشان به دلیل عدم نظارت کافی باعث بیمه نشدن اینها شده اند؟ اینکه یک کارگر بگوید من نمی خواهم در زمان رازان و رایگان داشته باشم و در پیری حقوق بازنشستگی بگیرم، بسیار عجیب است! اینکه همان مبلغ حق بیمه را حداقل به خود او و روی مزدش نیاروند هم بسیار عجیب تر است!

وی افزود: به نظر می رسد که مشکل مدیریت کلان اجرایی در حوزه تامین اجتماعی و کار وجود دارد. اینکه مسئولان می خواهند توپ را در زمین مردم بیندازند، چندان درست نیست.

ترتیب زیر هیچ چتر بیمه ای نیستند. عضو هیأت مدیره کانون بازنشستگان تامین اجتماعی تهران گفت: مادر ایران همچنین بیش از ۳ میلیون نفر لیست غیر واقعی بیمه داریم یعنی فرد مزد ۱۰ و ۱۵ و حتی ۲۰ میلیون تومانی دریافت می کند اما حق بیمه حداقل دستمزد توسط کارفرما پرداخت می شود. اگر وزیر مسلط بر اطلاعات حوزه خود است، باید به سراغ این آمارها برود. معتقدم مشاوران اطلاعات دقیقی به وزیر نمی دهند.

وی بابیان خاطرهای از دیدار رهبری با کارگران وزیر کار در هفته کارگر گفت: به یاد دارم در جلسه رهبری با کارگران در روز کارگر نیز آقای مرتضوی آمارهای در حضور رهبری ارائه کرد که رهبری در پاسخ وی گفت که این آمار چندان واقعیت ندارد و ما باید در بیان آمارها دقت کنیم. متأسفانه این مسیر غلط آماری در وزارت کار ادامه یافته است. به وی برادرانه توصیه می کنم که این تذکرات راجدی بگیرند و ایشان مطمئن باشند که هر کس به چنین توصیه هایی در حوزه اجرا عمل